

I nemohl nss k námitce té přihlédnouti. Stejně nepřipustná je též druhá námitka, týkající se promlčení, že totiž v každém případě je tu dáno promlčení na dobu od 11. února 1923 až do doby doručení prvního platebního vyzvání, ježto námitku toho druhu st-lka v řízení odvolacím neuplatňovala.

Č. 9109.

Pracovní právo (Slovensko): Předpisy zák. čl. XIII:1891 o nedělním klidu nebyly zrušeny zákonem č. 91/18 o osmihodinné době pracovní.

(Nález ze dne 11. března 1931 č. 3824.)

V ě c: Ludvík W. a Armin St. v B. (adv. Dr. Nathan Kohn z Prahy) proti zemskému úřadu v Bratislavě o rušení nedělního klidu.

V ý r o k: Stížnosti se zamítají jako bezdůvodné.

D ů v o d y: Nálezem z 9. října 1928 odsoudil policejní trestní soudce st-le Ludvíka W. pro přestupek § 1 zák. čl. XIII:1891, spáchaný tím, že nedodržel nedělní klid, ustanovený nař. býv. uher. min. obch. č. 28.559 z r. 1903, ježto dne 2. července 1928 započal s prací před 6. hod. ranní, a uložil mu pokutu 600 Kč, případně vězení v trvání 30 dnů. Pro týž přestupek a k témuž trestu odsoudil také Armina St.

Oba st-lé podali odvolání. Zemský úřad v Bratislavě nař. výnosem zamítl odvolání z důvodů rozhodnutí prvé stolice.

Ve stížnostech se dovozuje, že nař. rozhodnutí jsou již proto nezákonná, poněvadž dle nich odsouzení byli st-lé pro porušení nedělního klidu, ačkoliv, jak z důvodů patrně, trestání jsou vlastně proto, že pracovali v pondělí dne 2. července 1928, a nikoliv tedy pro práci konanou v neděli. Výtka tato je bezdůvodná.

Zák. čl. XIII:1891 o klidu nedělním při živn. pracích neomezuje nedělní klid jím upravený pouze na pracovní klid v samotný den nedělní, nýbrž dle § 2 rozšiřuje klid ten až do 6. hod. ranní dne následujícího. Trvá tedy dle tohoto zákona nedělní klid částečně ještě v pondělí dne následujícího, ačkoliv není již neděle, a není vzhledem k tomu nepřipadným, když úřad potrestal stěžovatele pro přestupek rušení nedělního klidu, ačkoliv ve skutečnosti potrestání týká se práce předsevzaté v pondělí.

Stížnosti dále namítají, že odst. C hlavy II. min. nař. č. 28.559/1903, podle něhož lze započítati s prováděním živn. prací v živnosti pekařské teprve od 6. hod. ranní v den následující po dni, ve kterém živn. práce byla zastavena, byl zrušen zákonem č. 91/18 o osmihodinné době pracovní, jenž v § 4 odst. 1 ukládá zaměstnavateli, aby jednou týdně poskytl zaměstnancům nerušenou přestávku aspoň 32 hodin, aniž by stanovil, na kterou dobu v týdnu má tato přestávka připadnouti. St-lé poskytují svým zaměstnancům tuto pracovní přestávku tak, že ustanou s prací v pátek v 6 hod. odpo. a započnou pracovat teprve v neděli v 5 hodin ráno, čímž úplně vyhovují zákonu.

Nss nemohl ani v tomto směru uznati stížnosti důvodnými. Podle § 4 odst. 1 zák. o 8hodinné době pracovní má zaměstnancům poskytnuta býti jednou týdně pracovní přestávka v trvání 32 hodin, která podle odst. 2. cit. § má zpravidla připadnouti na neděli, nejsou-li zákonem o nedělním klidu dovoleny výjimky. Již z toho je patrné, že zákonem o 8hodinné pracovní době nebyly zrušeny starší předpisy o nedělním klidu, když tento zákon sám na ně jako na platné normy poukazuje. Platí tedy oba zákony vedle sebe a věcí zaměstnavatele je, aby vyhověl jak předpisům o poskytnutí pracovní přestávky podle § 4 odst. 1 zák. o 8hodinné době pracovní, tak předpisu § 2 zák. čl. XIII:1891 o nedělním klidu. Podnikatel také oběma těmito předpisům vyhověti může, neboť zákon jej nenutí, aby neskončil práci v neděli před 10. hod. dopol., případně nezapočal s ní teprve po 6. hod. ranní v pondělí, a vyhověl tak i předpisu § 4 odst. 1 zák. č. 91/18.

Jsou tedy stížnosti, které dovozují, že pracovní přestávka nedělní po vydání zák. č. 91/18 zaměstnancům vůbec poskytnuta býti nemusí, bezdůvodné, a bylo je zamítnouti.

Č. 9110.

Závodní výbory. — Řízení před nss-em: I. * Proti zrušení volby do závodního výboru mohou si stěžovati k nss-u jen ti, jichž volba za členy neb náhradníky záv. výboru byla zrušena, nebo jejichž volební právo bylo zrušovacím výrokem rozhodčí komise přeno. — II. O zastoupení minority zřízenců nebo dělníků v záv. výboru.

(Nález ze dne 11. března 1931 č. 3838.)

Prejudikatura: ad I. Boh. A 5217/25, ad II. Boh. A 3428/24 a 7336/28.

Věc: Josef Č. a František F. v P. jménem vlastním a jménem volební skupiny kovodělné sekce Mezinárodního všeodborového svazu u firmy H. v P., jakož i jménem závodního výboru téže firmy proti rozhodčí komisi dle zákona o závodních výborech v Praze o volbu závodního výboru.

Výrok: Stížnost závodního výboru, volební skupiny kovodělné sekce Mezinárodního všeodborového svazu a Františka F. odmítá se jako nepřípustná, stížnost Josefa Č. zamítá se jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím zrušeny byly volby do záv. výboru v závodě firmy H. v P., provedené dne 19. dubna 1929, z důvodu, že proti ustanovení § 7 zák. o záv. výborech nebyl do záv. výboru zvolen ani jeden člen z minoritní skupiny zřízenců.

O stížnosti uvážil nss takto:

Stížnost podanou jménem svrchu uvedené vol. skupiny uznal nss nepřípustnou, ježto volební skupiny nejsou legitimovány podávati ná-